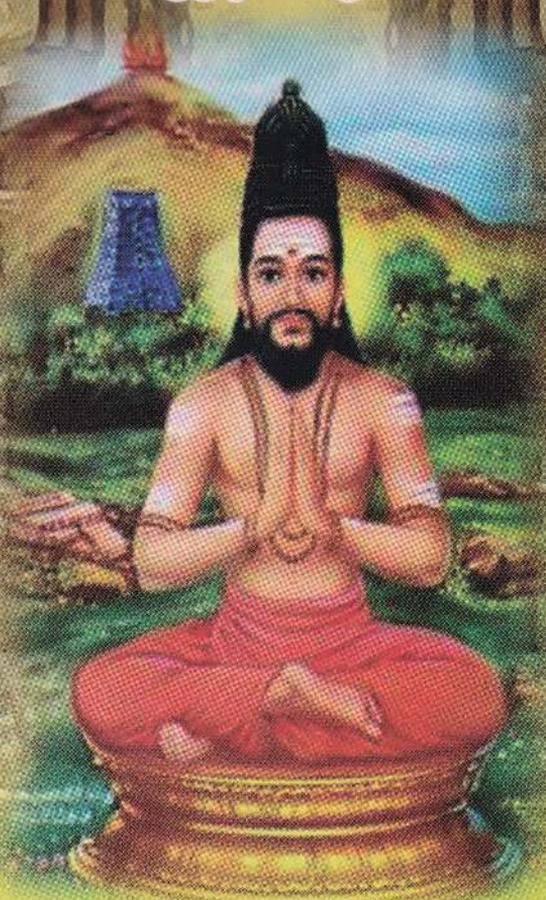

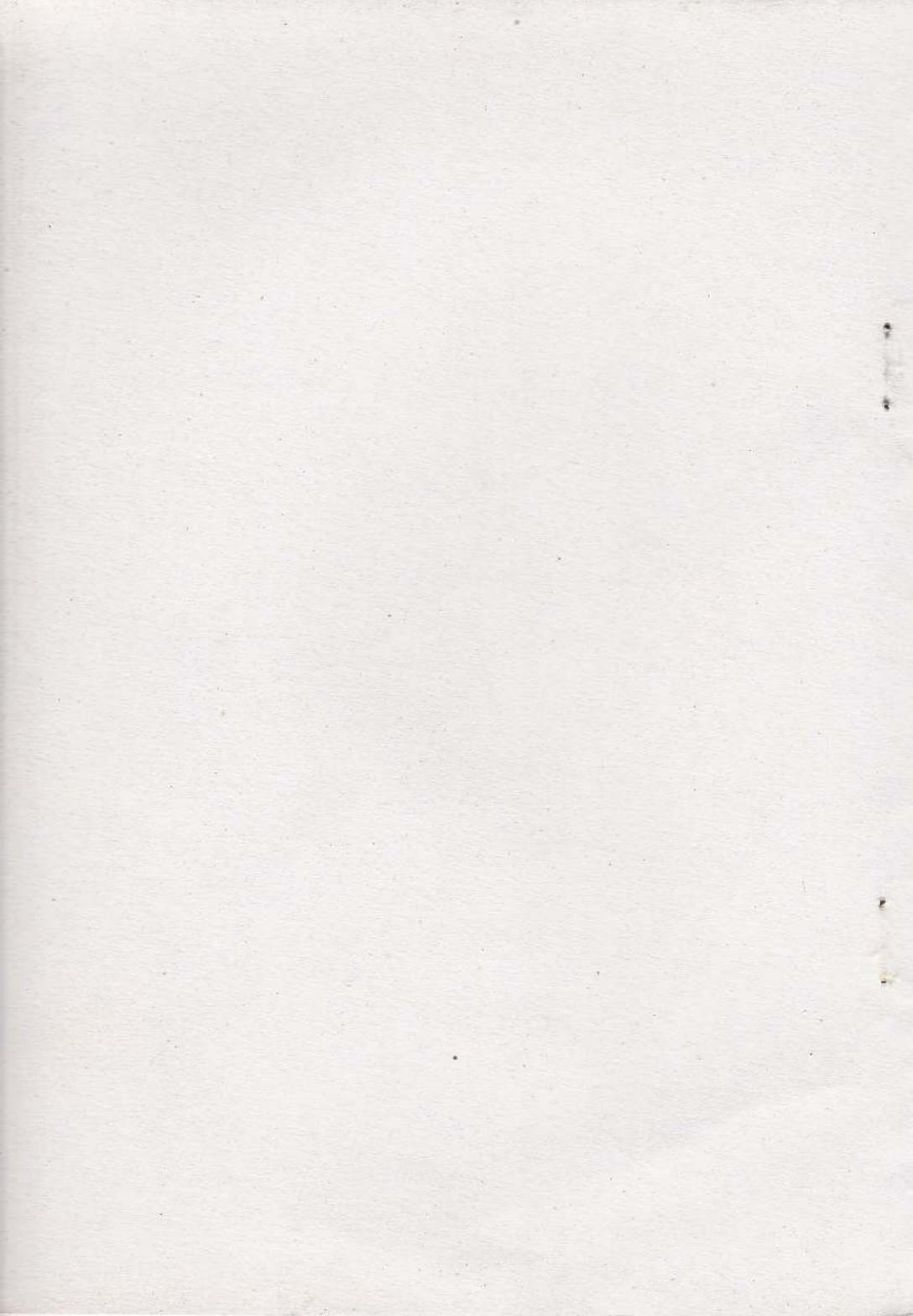
திருமயுகழ் மாலை
ஸ்ரீ அருணகிரிநாதம் பெருமான்
சரித்திரச் சுருக்கம்

20.8.2011

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள்
இருமிடம் எழுந்தருளிய நாளில் முருகப்பெருமான் பக்தர்களுக்கு
அன்பளிப்பாக வழங்குவார்

E.S.P நாகரத்தினம் சக நிறுவனம்
54, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கனகத் துளை

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வோறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதனி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

திருச்சிற்றம்பலம்

தருப்புகழ்

- 1) உம்பர் தருத் தேநும்ணிக் - கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் றேனமுதத் - துணர்வூறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் - பலகாலும்
 என்றன் உயிரக் காதரவுற் - றருள்வாயே
 தம்பிதனக் காகவனத் - தணைவோனே
 தந்தைவலத் தால் அருள்கைக் - கனியோனே
 அன்பர் தமக் கான நிலைப் - பொருளோனே
 ஐந்துகரத் தானைமுகப் - பெருமாளே
- 2) முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர - எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
 முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் - அடிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணை தொடு
 ஒற்றைக் கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் - இரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பஷத்தொடு ரஷித் தருள்வதும் - ஒருநாளே
 தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு - கழுதாடக்
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக - எனஓதக்
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்கு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடிஎன - முதுசூகை
கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி இட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல - பெருமாளே

- 3) கருவின்உரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
கலைகள்பல வேதெ ரிந்து - மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசவடு மார்பு தைந்து
கவலைபெரி தாகி நொந்து - மிகவாடி
அரகரசி வாய என்று தினமும்நினை யாமல் நின்று
அறுசமய நீதி ஒன்றும் - அறியாமல்
அசனம்இடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல்நின்று
அநுதினமும் நாண மின்றி - யழிவேனோ
உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள் அரங்கர்
உலகளவு மால்ம கிழ்ந்த - மருகோனே
உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
உறைபுகலி ஊரில் அன்று - வருவோனே

- 4) பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாதர் அருளிய - குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய - மணவாளா
காதும் ஒருவிழி காகம் உறஅருள்
மாயன் அரிதிரு - மருகோனே
காலன் எனை அணு காமல் உனதிரு
காலில் வழிபட - அருள்வாயே
ஆதி அயனொடு தேவர் சுரர்உல
காளும் வகையறு - சிறைமீளா
ஆடு மயிலினில் ஏறி அமரர்கள்
சூழ வரவரும் - இளையோனோ
சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு

- வாமி மலைதனில் - உறைவோனே
 சூரன் உடலற வாரி சுவறிட - பெருமாளே
 வேலை விடவல - பெருமாளே
- 5) அகரமும் ஆகி அதிபனும் ஆகி - அகமாகி
 அதிகமும் ஆகி - அவர்மேலாய்
 அயன் என ஆகி அரி என ஆகி - வருவோனே
 அரன் என ஆகி - வருவோனே
 இகரமும் ஆகி எவைகளும் ஆகி - வருவோனே
 இனிமையும் ஆகி - வருவோனே
 இருநில மீதில் எளியனும் வாழ - வரவேணும்
 என துமுன்ஓடி - வடிவோனே
 மகபதி ஆகி மருவும் வலாரி - வடிவோனே
 மகிழ்களி கூரும் - உடையோனே
 வனம்உறை வேடன் அருளிய பூஜை - உடையோனே
 மகிழ்கதிர் காமம் - மயிலோனே
 செககண சேகு தகுதிமி தோதி - மயிலோனே
 திமி என ஆடு - மயிலோனே
 திருமலி வான பழமுதிர் சோலை - பெருமாளே
 மலைமிசை மேவு - பெருமாளே
- 6) ஆறும் ஆறும் அஞ்சும் ஆறும் ஆறும் அஞ்சும் - அஞ்சும்
 ஆறும் ஆறும் அஞ்சும் அஞ்சும் - அறுநாலும்
 ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
 ஆர ணாக மங்க டந்த - கலையான
 ஈறு கூறும் பெருஞ்சு வாமி யாய் இருந்த நன்றி
 ஏ து வேறி யம்பல் இன்றி - ஒருதானாய்
 யாவு மாய்ம னங்க டந்த மோன வீட டைந்தொ ருங்கி
 யான் அவாஅ டங்க என்று - பெறுவேனோ
 மாறு கூறி வந்தெ திர்ந்த சூரர் சேனை மங்க வங்க
 வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட - விததாரை

வாகை வேல கொன்றை தும்மை மாலை கூவி

- ளங்கொழுந்து

வால சோமன் நஞ்சு பொங்கு

- பகுவாய

சீறு மாசு ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்

தேசி காக டம்ப லங்கல்

- புனைவோனே

தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்சு

தேவ னூர்வி ளங்க வந்த

- பெருமாளே

7) அபகார நிந்தைபட்

- நுழலாதே

அறியாத வஞ்சரைக்

- குறியாதே

உபதேச மந்திரப்

- பொருளாலே

உனைநான் நினைந்தருட்

- பெறுவேனோ

இபமா முகன் தனக்

- கிளையோனே

இமவான்ம டந்தைஉத்

- தமிழாலா

செபமாலை தந்தசற்

- குருநாதா

திருவாவி னன்குடிப்

- பெருமாளே

8) கலைமேவு ஞானப்

- பிரகாசக்

கடலாடி ஆசைக்

- கடல்ஏறி

பலமாய வாதிற்

- பிறழாதே

பதிஞான வாழ்வைத்

- தருவாயே

மலைமேவு மாயக்

- குறமாதின்

மனமேவு வாலக்

- குமரேசா

சிலைவேட சேவற்

- கொடியோனே

திருவாணி கூடற்

- பெருமாளே

9) காரணம் தாக வந்து

- புவிமீதே

காலன் அணு காதி சைந்து

- கதிகாண

நாரணனும் வேதன் முன்பு

- தெரியாத

ஞான நட மேபு ரிந்து

- வருவாயே

ஆரமுதம் ஆன தந்தி

- மணவாளா

ஆறுமுகம் ஆறி ரண்டு

- விழியோனே

சூரர்கிளை மாள வென்ற - கதிர்வேலா
 சோலைமலை மேவிநின்ற - பெருமானே

10) மால்ஆசை கோபம் ஓயாதெ நாளும்

மாயா விகார - வழியேசெல்
 மாபாவி காளி தானேனும் நாத
 மாதா பிதாவும் - இனிநீயே
 நாலான வேத நூலாக மாதி
 நான்ஓதி னேனும் - இலைவீணே
 நாள்போய் விடாமல் ஆறாறு மீதில்
 ஞானோப தேசம் - அருள்வாயே
 பாலா கலார ஆமோத லேப
 பாடர வாக - அணிமீதே
 பாதாள பூமி ஆதார மீன
 பானீய மேலை - வயலூரா
 வேலா விராலி வாழ்வே சமூக
 வேதாள பூத - பதிசேயே
 வீரா கடோர சூராரி யேசெவ்
 வேளே சுரேசர் - பெருமானே

11) துள்ளுமத வேள்கைக் - கணையாலே

தொல்லைநெடு நீலக் - கடலாலே
 மெள்ளவரு சோலைக் - குயிலாலே
 மெய்யுருகு மாணைத் - தழுவாயே
 தெள்ளுதமிழ் பாடத் - தெளிவோனே
 செய்ய குமரேசத் - திறலோனே
 வள்ளஸ்தொழு ஞானக் - கழலோனே
 வள்ளிமண வாள்ப் - பெருமானே

12) ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே

ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே

கூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
 ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

- 13) கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
 வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
 கடையில் வந்து தித்துக் குழந்தை - வடிவாகிக்
 கழுவிபங்கெ டுத்துச் சுரந்த
 முலைஅருந்து விக்கக் கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி
 அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
 இடுகுதம்பை பொற்சட்டி தண்டை
 அவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து - வயதேறி
 அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
 பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த
 தமையும்உன் கருபைச்சித்தம் என்று பெறுவேனோ
 இரவி இந்த்ரன் வெற்றிக் குரங்கின்
 அரசர் என்றும் ஒப்பற்ற உந்தி
 இறைவன் என்கி னக்கர்த்தன்என்றும் நெடுநீலன்
 எரிய தென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அநுமன் என்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரும் இந்த வர்க்கத்தில் வந்து - புனமேவ
 அரியதன்ப டைக்கர்த்தர் என்று
 அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் - மருகோனே
 அயனை யும்பு டைத்துச் சினந்து
 உலக மும்ப டைத்துப் பரிந்து
 அருள்ப ரங்கி ரிக்குட் சிறந்த - பெருமாளே

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி
 முத்தனா மாறெனப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற்கருள்வாயே
 உத்தமா தான சற்குண நேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரி வாசா
 வித்தகா ஞான சத்திநி பாதா
 வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே

ஸ்ரீ அருணைகிரிநாத சுவாமிகளின் சரித்திரச் சுருக்கம்

அருணகிரி' எனப் பெயர் பெற்ற திருவண்ணாமலை நடுநாட்டில் உள்ளதொரு சிவ ஷேத்திரம். அது பஞ்சபூத ஸ்தலங்களுள் தேயு ஸ்தலம். 'ஸ்மரணாத் அருணாசலே' என்றபடி நினைத்த மாத்திரையில் முக்தியளிக்கவல்லது. திருமாலும்பிரமனும் அடிமுடி தேடியும் அண்ணாத (எட்டாத)வாறு சிவபெருமான் ஜோதி மலை வடிவமாய் உயர்ந்து நின்றருளிய தலம். இத்தகைய திவ்ய ஷேத்திரத்தில் 'அடியார் செய்த தவப்பயனால்' அருணகிரிப் பெருந்தகையார் அவதாரம் செய்தருளினார்.

இவர் திருமூலர், திருவள்ளுவர், நக்கீரர், திருஞான சம்பந்தர் முதலான நால்வர், முதலியோரின் நூல்களை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர் என்பதும், புராணம் இதிகாசம் முதலியவற்றையும் கற்று வல்லமை பெற்றவரென்பதும் இவரது நூல்களிலிருந்து தெரிய வருகின்றன. இவர் இளமையில் மாதர் வலையில் வீழ்ந்து, உழன்று, நோயுற்று, வாழ்க்கையில் வெறுப்புக் கொண்டவராய்த் தம் உயிரைப் போக்கிவிடத் திருவருணைக் கோயில் வல்லாள கோபுரத்தின் உச்சியில் ஏறிக்குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள விழுந்தபோது முருகவேள் இளநகை முகத்தராய், மயில்மேல் வந்து, காட்சி கொடுத்து, இவரைக் காப்பாற்றித் தடுத்தாட் கொண்டார். மேலும் இவரை 'அருணைகிரிநாதர்' எனப் பெயரிட்டழைத்து (திருமூலநாதர் போல்) 'நாத'னாம் பட்டத்தையும் அளித்து, ஸ்பரிசத்தினால் அவர் உடல் நோய் ஆகியவற்றைப் போக்கிக் கடைக்கண்ணால் தீஷைசெய்து, திருநீறு தந்து ஜெபமாலையுங் கொடுத்துத் திருவடி தீஷையும் செய்து மவுனோபதேசமும் ஈந்து, 'எம் மீது திருப்புகழ் பாடுக' என்று மொழிந்தருளினார். அருணகிரியார் சற்றுத் தயங்க ஆண்டவனே அவர் நாவில் ஆறெழுத்தை வேலால் எழுதி 'முத்தைத்தரு' என

அடியெடுத்துக் கொடுத்துப் பாடும்படி கட்டளையிட்டார். வாக்கு சித்திபெற்ற அருணகிரியார் அப்பாட்டைப் பாடி முடித்தனர். தம்மை ஆட்கொண்ட முருகவேளை 'ஆடக விசித்ர கனகோபுர முகப்பில் அருணாபுரியில் நிற்கும் அடையாளக்காரனும்' குறத்தி திருவேளைக்காரனே' எனத் திருவகுப்பில் குறிப்பிடுகின்றார். அந்த ஆண்டவன் இன்றும் அண்ணாமலையில் 'கோபுரத்திளையனார்' என்ற பெயருடன் காட்சி தந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

பெரியமுருகபக்தராகிவிட்ட அருணகிரியார், தென் திசைத் தலங்களை யெல்லாம் தரிசித்துச் சந்தத் திருப்புகழைப் பாடிக் கொண்டே வருகையில் திரிசிராப்பள்ளிக்கடுத்தவயலூரைவந்தடைந்தார். வயலூர்ப் பொய்யாக் கணபதியார் அவருக்கு "மயில், கடப்பமலர், வேல் சேவல், முருகபிரானுடைய இரு சீறடி அவரதுபன்னிருத் தோள்கள், வயலூர் - இவையனைத்தையும் வைத்துதிருப்புகழ் பாடுக" என அநுக்கிரகம் செய்தார். அவ்வண்ண மேமற்றதலப் பாக்களிலும் வயலூரைமறவாதுவைத்துத் திருப்புகழ் பாடினார் அவர். அவ்வூர்க் கணபதியை 'அருளிற்சீர் பொயாத கணபதி' என்றும், சிவபிரானை 'திருஅக்கீசன்' என்றும் தம் திருப்புகழ் வாழ்த்தி, "பக்கரை.....செய்ப்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடுசெப்பென எனக்கருள்கைமறவேனே" என்று நன்றிபாராட்டினார் அக்னீசுரரும் அருணகிரியார் கனவில் தோன்றித் திருப்புகழ் பாடுதற்கு வேண்டிய அநுக்கிரக சத்துவத்தை அவருக்கு அருள் செய்தார். முருகவேள் மறுமுறையும் அவருக்குத் திருவடி தீஷை செய்து, அவரை 'விராலிமலைக்குவா' என அழைத்து அங்கே தரிசனம் தந்தருளினார்.

இங்ஙனம் தென்திசையாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு அருணாசலத்தைத் திரும்பவும் வந்தடைந்தார் அருணகிரியார். அப்போது அவர் புகழ் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. சம்பந்தாண்டான் என்பானொருவன் அக்காலத்தில் திருவண்ணாமலையில் ஆட்சி புரிந்துவந்தப்பரபுட தேவராஜனுக்கு மிகவும் வேண்டியவனாயிருந்துவந்தான். அவன் சந்தக் கவிச்சிங்கமாம் நம் அருணகிரியண்ணல் மீது பொறமைகொண்டு, அரசனிடம் அவரைப்பற்றிக் கோள்மூட்டி, அருணகிரிநாதரும் தானும் ராஜசபையில் வந்துதத்தமது

இஷ்டதெய்வங்களைத் தபோபலத்தினால் உலகறியவரவழைத்துக் காட்டவேண்டுமென்று ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான். ஆணவம் மிகக் கொண்டிருந்த தேவிபக்தனான சம்பந்தாண்டானால் தேவியைச் சபையில் வரவழைக்க இயலவில்லை. ஆனால் ஆண்டவன் அருளையே திடமாக நம்பின அருணகிரியார் 'அதலசேடனாராடன்றதிருப்புகழைப் பாடிப் ப்ரபுடதேவமாராஜன் உளமும் ஆடவாழ் தேவர் பெருமானே! மயிலும் ஆடி நீ ஆடிவரவேணும்' எனவேண்டி, முருகப் பெருமானை நடுச்சபையிலே உலகறிய வரவழைத்துக் காட்டி, அரசன் முதலியோருக்கும் தரிசனம் தந்தருளச் செய்தார்.

அங்ஙனம் கலமயில் மீது காட்சிகொடுக்கவந்தருளிய கந்தக் கடவுள், கருணைக் கடவுளாய் இன்றும் திருவருணையில் 'கம்பத் திளையனார் கோயில்' என்று வழங்கும் (பெரியகோயிற் ப்ராகாரத்தில் உள்ளதொருசிறிய) கோயிலில் வீற்றிருக்கின்றார். மயிலில் வந்து முருகவேள், உலகறியத் தமக்குக் காட்சி தந்ததைச்,

“சயிலம் எறிந்த கை வேற்கொடுமயிலினில் வந்தெனை ஆட்கொளல் சகம் அறியும்படிகாட்டியகுருநாதா” (திருப்.)
என்றும்,

“உலகினில் அனைவர்கள் புகழ்வுற அருணையில ஒருநொடிதனில் வருமயில்வீரா” (திருப்.)

என்றும் பாராட்டியுள்ளார் அருணகிரியார். பின்னர் வடதிசை, கீழ்த்திசை, மேற்றிசைகளிலுள்ள பலதலங்களையும் தரிசிக்கச் சென்றார். ஆங்காங்கு நன்றிசையிலும் உள்ள பலபலதலங்களிலும் ஆண்டவனால், வேற்பொறி, மயிற்பொறிபொறிக்கப் பெறுதல் ஆதியவிசேஷதீஷைகள், காட்சிகள் அருளப்பெற்றுப் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திப் 'புகலியில் வித்தகர்போல, அமிர்தகவித் தொடை' 16,000 பாடி முடித்தார். தொங்கலொடு கூடிய விசேடச் சந்தப் பாவகைக்கு ஆதிகர்த்தா இவரே. ஒரு சப்தபரிமாண அழகும், மந்திரத்தைப் போன்ற மகத்துவமும் 'நெருப்பையும் எரிக்கும் வல்லமையும் பெற்ற இருப்பவல் திருப்புகழைப்' படிப்பவர்க்கும், பாடுபவர்க்கும், கேட்பவர்க்கும் தான் இதன் பெருமை தெரியவரும். ஒரு தாள நூல் என்றே இதைச் சொல்லிவிடலாம். இவ்வற்புதப் பாக்களில் 1320 தாம் இதுவரை கிடைத்துள்ள.

நாற்றிசையிலும் நாதன் புகழைப் பரப்பிவருநாளில், திருச்செந்தூர்க் கருகில் அருணகிரிநாதரோடு அவரது சமகாலப் புலவரான வில்லிபுத்தூரார் வாது செய்யவந்தார். அவர் கையில் தம்மிடம் வாதில் தோற்றவர் களுடைய காதைக் கொய்யும் கருவி (குறடு) ஒன்றுண்டு. அருணகிரியார், ஆண்டவன் அருள் துணை செய்யுமாயின் அச்சம் ஏன் என்று திடங் கொண்டு, தாம் ஒரு யமக அந்தாதி பாடுவதாகவும் அதற்கு வில்லிப் புத்தூரார் உரை சொல்லிவரவேண்டுமென்றும் கூறிக் 'கந்தரந்தாதி' என்ற நூலைப் பாடியருளினார். அதில் 'திதத்தத்தத்' எனத் தொடங்கும் 54வது செய்யுளைப் பாடவும் அப்பாட்டிற்கு உரை கூற இயலாது வில்லிப் புத்தூரார் திகைத்து விழிக்கவும், நம் அருணகிரிநாத சுவாமிகளே அப்பாட்டிற்று உரை கூறி முடித்தனர்; வாதில் தோற்றவரது காது கொய்யப்படவேண்டும் எனும் ஏற்பாட்டின்படி, உடனே வில்லிபுத்தூரார் குறடாவை அவரிடம் கொடுத்துத் தம் காதைக் கொய்யச் சொல்லவும், 'கருணைக் கருணகிரி' என்று போற்றப்படும் நம் சுவாமிகள், அன்று முதல் வேறுபுலவர் எவர் காதையும் கொய்யாதிருக்கும்படி அவருக்குக் கட்டளையிட்டுக் குறடாவைப் பறித் தெறிந்துவிட்டு, அவர் காதையும் கொய்யாது விடுத்தருளினார்.

இங்ஙனம் திருப்புகழ், கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம் இவற்றை யெல்லாம் பாடி, "வாக்கிற் கருணகிரி" என்று புகழ் பெற்ற நம் சுவாமிகள் கடைசியில் திருவண்ணாமலை அடைய, முன்பு அவரிடம் தோற்ற சம்பந்தாண்டான் மீண்டும் அவர் பாற் பொறுமை கொண்டு, அவரைக் கற்பகலோகப் பாரிஜாதப் பூவைப் பூவுலகுக்குக் கொணருமாறு கட்டளையிடும்படி அரசனும் வேண்டினான். அவன் சூழ்ச்சியால் அவ்வாறே அரசனும் கேட்டுக்கொள்ள, நம் சுவாமிகளும் திருவருணைக் கோபுரத்தில் ஒருபுறத்தே தம் உடலைச் சேமித்துவைத்துவிட்டு, இறந்துகிடந்த ஒருகிளியின் உடலில் பரகாயப் பிரவேசம் என்னும் சித்தி யால் புகுந்துவானுலகுசென்று, பாரிஜாதப் பூவைப் பறித்துக் கொண்டு வந்துபூவுலகடைந்தார். அதற்குள் பொறாமையாளனாம் சம்பந்தாண்டான் அவரது தேகத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர் இறந்துவிட்டார் என அரசனிடம் சொல்லி, அவ்வுடலை எரித்துவிடும்படி செய்தான். சுவாமி களும் தம் உடலைவைத்த இடத்திற் காணாதவராய், அதுபற்றிச் சிறிதும் வருந்தாமல் 'உடற் சிறையிராமல் விடுத்தருள் நியாயக்காரன்' என் ஆண்டவனைத் துதித்து அதே கிளிருபத்தில் தணிகையாண்டவன் திருக்கையில் அமர்ந்து, 'கந்தரநுபுதி,

"திருவகுப்பு" இவை இரண்டையும் பாடியருளினார் என்றும், கிளிஉருவில் இன்னும் பார்வதிதேவியின் கையில் வீற்றிருக்கின்றா ரென்றும் பலபடக் கூறுவர்.

I. அருணகிரியாரது வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் :-

1. ஆண்டவனை அடையப் பக்தியே முக்கியமான வழி, வெறும் பக்தியல்ல, ஆசை கலந்தபக்தி. (உதாரணம்) "ஆசைசூர் பக்தனேன் ... ஞானவாசம் வீசிப் ப்ரகாசியாநிற்ப..... அணிவேணா" (திருப்.)
2. தம்மை ஆட்கொண்ட குமரப்பெருமானைத் துதிக்கையில் மற்ற தெய்வங்களையும் பாராட்டிப் பாடிய சமரசநோக்கு.
3. ஜாதிபேதம் இல்லாத நிலையே இறைவன் திருவடிப் பக்திநிலை. (உ-ம்) "ஜாதிசுலமும் இலதன்றி அன்பர் சொ(ன்)ன வியோமம்" (திருப்.)
4. தமிழிலேயே அதிகப் பற்றுதல் இருந்தபோதிலும், தம் காலத்தில் வழங்கிவந்தவடமொழிக்கும் மகத்துவம் தந்து தம் நூல்களில் வடமொழியையும் வெகுவாகக் கலந்தே பாடி உள்ளன.
5. தித்திகளெல்லாம் தாம் கைவரப் பெற்றும், அவை தமக்கு வேண்டாமென்று ஒதுக்கி, "வேலன் வாய்த்த திருப்புகழ் கற்றவர் சீலமேத்திய சித்தப்ரசித்தரே" என, முருகன் திருப்புகழைக் கற்றவரே சித்தருள் மேலான சித்தர் என்று புகழ்ந்து, மற்ற சித்திகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டாம் என்றது.
(சித்துவகுப்புப் பார்க்க. திருவகுப்பு - 16)
6. சுவாசபந்தனயோகங்கள் எல்லாம் அனுசார கரும யோகங்கள், அவைகற்றுவழிகள், பரமயோகந்தான் பலன் தருவது. (உ-ம்) :-
(1) "அருள்பெற அனாசாரகரும யோகியாகாமல்
ஆரியாசாரபரமயோகியாமாறு..... அருள்வாயே" - (திருப்.)
(2) "அசட்டுயோகியாகாமல்
..... சிவச்சொருபமாயோகின ஆள்வாய்" - (திருப்.)
(3) "ஐந்துபூதமும் சிவயோகம்
..... குருபரசம்ப்ரதாயமொடேயும் நெறியதுபெறுவேனே" -
திருப். 357.

(4) “காட்டிற் குறத்திபிரான் பதத்தேகருத்தைப் புகட்டின் வீட்டிற் புகுதல் மிகஎளிதே” -கந். அலங். 85.

[*வீடு - 'பரமஞாநவீடு' - திருப். 1052]

(5) “துருதிபோலவாயுவைக் கும்பித்து ப்ராணாயாமமுறையில் உடலைப் பாழ்படுத்திக் கொள்வதைவிட, அறுமுகப் பெருமான் உபதேசங்கட்குற் 'செவிசாய்த்துச் சிவயோகம் பயில்வதேநலம். - கந். அலங். 71

(7) சமயவாதங்கள், சமயப் பூசல்கள், தர்க்கவிவாதங்கள் இவை வேண்டாம். (உ-ம்)

“சட்கோலசமயிகள்

சங்கற்பித்தோதுவெகுவிதகலைஞானசம்பித்துக் கேள்விஅலம் அலம்” - (திருப்.)

(8) பக்திகலவாது'வேதாகமம் ஓதும் தலம்', படாடோபமும் பயங்கரமும் மிக்கவழிபாட்டுமுறை இவற்றியெல்லாம் மருளவேண்டாம். -(திருப்.)

(9) சிவநூலின் தந்திரங்களைக் கற்றதுபோதும். அவையெல்லாம் வம்புஎனக்கருதி அவற்றினும்

முத்திக்குச்சுருக்கமானவழியைநாடினனார் அருணகிரியார்.

“வம்பிற் சுற்றாதுபரகதிஅருள்வாயே” - (திருப்.)

II. அவரது உபதேசங்களுட் சில:-

1. ஈதலே அறம்' ஆதலின் தர்மம் செய்துவாழவேண்டும். “தானம் என்றும் இருங்கோள்”, “நொய்யிற் பிளவளவேனும் பகிரமின்கன்” - (கந். அலங். 16, 18)

2. தும்மினும். (இருமினும், கொட்டாவிவிடினும், ஏப்பம் விடினும்) அப்போதெல்லாம் 'குமரசரணம்' என்று கூறிய ஆண்டவனை வாழ்த்தவேண்டும். “துமிக் குமரசரணம் என்னிர். உய்வீர்” - கந். அந். 97

3. 'ஆறுமுகம்' என ஆறுமுறை கூறியும் (திருப்.) 'கமுகமலம்,

கற்பகவூர்,செருத்தணி'என்றதலப் பெயர்களைஉச்சரித்தும் (கந். அந்.29) திருநீறிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

4. 'வேலுமயிலுந் துணை'என்பதேமந்திரம். அதுவேதனிவழிகளிலும் துணைசெய்வல்லது.
 "ஆடும்பரிவேல் அணி*சேவல் எனப் பாடும்
 பணியேபணியாஅருள்வாய்" -கந். அநு 1. உரை.
 "வேலுமயிலும் நினைந்தவர் தம் துயர்
 தீரஅருள்தருகந்த'திருப்.920.
 "பயந்ததனிவழிக்கத் துணைவடிவேலும்செங்கோடன் மயூரமுமே" -
 கந். அலங். 70.
5. யம பயத்தையும் நீக்கவல்ல'அவிரோதஞானச்சுடர் வாடிவாளை'க் கைக்கொள்ளவேண்டும். -கந்.அலங்.25
6. இறைவனுடையதிருநாமங்களைஓதிச் சரணடைதல் வீண்போகாது.
 "வேண்டாமை ஒன்றைஅடைந்து...வேந்தா,கடம்புபுனைந்தருள்
 சேந்தா,சரண் சரண் என்பதுவீண்போமதொன்றல்" -திருப். 1187.
 (பிறஉபதேசங்களை"அருணகிரிநாதர் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும்"
 என்னும் நூலினின்றும்,திருப்புக் - மூன்றாம் பாகம் - ஆராய்ச்சி -
 தலைப்பு 15-இல் நின்றும் அறியலாம்.)
 இன்னம் பலவிதமானஉபதேசங்களைஅவர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.
 திருப்புமுனைய நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்கட்கேஅவைவிளங்கும்.

III.அருணகிரியார் அருளிய நூல்கள் :

1. திருப்புக்	4. கந்தரநூதி
2. கந்தரந்தாரி	5. திருவகுப்பு
3. கந்தரலங்காரம்	

மேலும் அவராலேயே இயற்றப்பட்டனவாகக் கூறப்படுவன :-

1. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை.	2. வேல் விருத்தம்.
3. மயில் விருத்தம்.	4. சேவல் விருத்தம்.
- அநுபந்தம் - 4 (1) (2) முற்றும்.

கஜமுகன் ஹாட்லெயார்

147,149, ஸ்ரான்ல் வீத், யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே:- 021 222 2833